

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 832

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 septembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
82. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2
83. — Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1.348 în ceea ce privește întocmirea unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii — COM (2025) 186 final	3
84. — Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1.348 în ceea ce privește aplicarea conceptului de „țară terță sigură” — COM (2025) 259 final	4
85. — Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Foaie de parcurs pentru încetarea importurilor de energie din Rusia — COM (2025) 440 final	4–5
86. — Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei — Planul de lucru pentru perioada 2025-2030 privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile și etichetarea energetică — COM (2025) 187 final.....	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.480. — Ordin al ministrului finanțelor privind aprobarea Procedurii de restituire a TVA pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a)-b ¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025, al căror fapt generator de taxă a intervenit anterior datei de 1 august 2025	7–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 15 din 30 iunie 2025 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii).....	10–15

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1303 din 22 decembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. VI — Componența Comisiei pentru afaceri europene, doamna senator Ștefănescu Daniela — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor — se include în componența comisiei în locul domnului senator Vântu Cristian — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor.

2. La anexa nr. VII — Componența Comisiei economice, industrii, servicii, turism și antreprenoriat, domnul senator Vântu Cristian — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor — se include în componența comisiei în locul domnului senator Vasile Marian — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor.

3. La anexa nr. X — Componența Comisiei pentru administrație publică, domnul senator Vasile Marian — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor — se include în componența comisiei în locul doamnei senator Ștefănescu Daniela — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor.

4. La anexa nr. XIX — Componența Comisiei pentru românii de pretutindeni, domnul senator Manea Dumitru — senator neafiliat — iese din componența comisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 8 septembrie 2025.

Nr. 82.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1.348 în ceea ce privește întocmirea unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii — COM (2025) 186 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/249 din 3.09.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1.348 în ceea ce privește întocmirea unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii — COM (2025) 186 final respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră, de comun acord cu Ministerul Afacerilor Externe, că:

1) propunerea de Regulament indică accelerarea punerii în aplicare a anumitor aspecte ale Pactului privind migrația și azilul, ce urmează să intre în vigoare în iunie 2026; se propune astfel implementarea anticipată a două elemente-cheie ale Regulamentului privind procedura de azil, cu scopul de a sprijini statele membre să proceseze cererile de azil mai rapid și mai eficient pentru solicitanții ale căror cereri sunt susceptibile de a fi nefondate;

a) pragul ratei de recunoaștere de 20%: statele membre pot aplica procedura la frontieră sau o procedură accelerată persoanelor care provin din țări în care, în medie, 20% sau mai puțini dintre solicitanții beneficiază de protecție internațională în Uniunea Europeană (UE);

b) țările terțe sigure și țările de origine sigure pot fi desemnate cu excepții, oferind statelor membre o mai mare flexibilitate prin excluderea anumitor regiuni sau categorii de persoane clar identificabile;

2. în conformitate cu Ministerul Afacerilor Interne, consideră că:

1) propunerea poate fi un instrument esențial pentru a sprijini examinarea rapidă a cererilor care sunt susceptibile de a fi nefondate și pentru a facilita convergența în examinarea cererilor, reducând divergențele dintre practicile naționale și riscurile de litigii;

2) statele membre își păstrează dreptul de a aplica sau de a introduce legislație care permite desemnarea la nivel național ca țări de origine sigure a țărilor terțe, altele decât cele desemnate ca țări de origine sigure la nivelul Uniunii;

3) stabilirea unei liste comune trebuie să fie însoțită de măsuri concrete de sprijin pentru returnarea cetățenilor ale căror cereri sunt respinse, în conformitate cu standardele internaționale;

4) nu formulăm observații cu privire la lista de țări de origine sigure și putem accepta o listă separată cu țările candidate la UE; nu avem observații cu privire la metodologia și criteriile folosite de Comisia Europeană pentru elaborarea listei;

5) în prezent nu avem capacitate operațională de a aplica mai devreme acest concept, având în vedere activitățile în desfășurare și cele prevăzute pentru implementarea Pactului privind migrația și azilul;

3. apreciază demersul Comisiei Europene de a consolida cadrul normativ european în domeniul azilului și migrației, prin stabilirea unei liste comune a țărilor de origine sigure, în congruență cu Ministerul Apărării Naționale;

4. în convergență cu Ministerul Afacerilor Externe, subliniază că:

1) un element de noutate constă în propunerea de a considera că țările candidate la UE îndeplinesc, în principiu, criteriile pentru a fi desemnate ca țări de origine sigure, deoarece, ca parte a parcursului lor de aderare la UE, depun eforturi pentru a asigura stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților; o țară candidată ar fi exclusă numai în anumite circumstanțe specifice: violență nediferențiată în situații de conflict, sancțiuni adoptate de Consiliu împotriva țării respective sau o rată de recunoaștere la nivelul UE a solicitanților de azil mai mare de 20%;

2) cu toate acestea, ar trebui să se acorde o atenție deosebită solicitanților care ar putea avea o temere bine fondată de a fi persecutați sau care ar putea fi expuși unui risc real de a suferi vătămări grave;

5. pe aceeași linie cu Ministerul Afacerilor Interne, susține demersul referitor la adoptarea listelor comune la nivelul UE și consideră oportună corelarea acestuia cu promovarea și implementarea efectivă a acordurilor de readmisie, ca parte integrantă a unei politici europene echilibrate și funcționale în materie de migrație și azil;

6. conjugat cu Ministerul Apărării Naționale, subliniază că demersul de întocmire a unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii contribuie la creșterea coerenței și eficienței procesului de examinare a cererilor de azil în UE și la prevenirea abuzului de proceduri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 8 septembrie 2025.

Nr. 83.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**referitoare la propunerea de Regulament
al Parlamentului European și al Consiliului de modificare
a Regulamentului (UE) 2024/1.348 în ceea ce privește aplicarea
conceptului de „țară terță sigură” — COM (2025) 259 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/257 din 3.09.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1.348 în ceea ce privește aplicarea conceptului de „țară terță sigură” — COM (2025) 259 final respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră că propunerea de regulament are ca scop facilitarea aplicării de către statele membre a conceptului de „țară terță sigură”, precum și îmbunătățirea cooperării cu țările terțe în ceea ce privește problemele de migrație;

2. susține obiectivul propunerii de a clarifica și simplifica procesul prin care statele membre pot utiliza conceptul de „țară terță sigură”.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 8 septembrie 2025.
Nr. 84.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu,
Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Foaie de parcurs
pentru încetarea importurilor de energie din Rusia — COM (2025) 440 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/790 din 3.09.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. constată că:

a) dependența de importurile de energie din Rusia generează riscuri economice și de securitate grave pentru Uniune și statele sale membre, întrucât Rusia a folosit în

permanență aprovizionarea cu energie ca armă pentru a amenința stabilitatea și prosperitatea Uniunii;

b) Foaia de parcurs stabilește o viziune comună a Europei de a colabora în mod solidar pentru a asigura aprovizionarea cu surse alternative de energie și la prețuri accesibile pentru toate

statele membre, întreprinzând în același timp acțiuni comune de reducere a veniturilor Rusiei, care îi alimentează mașina de război și pun în pericol stabilitatea continentului [în 2024, Uniunea Europeană (UE) a plătit pentru energia din Rusia o sumă totală de 23 de miliarde euro, din care 1 miliard euro pentru combustibili nucleari];

c) reducerea dependenței de combustibilii fosili va consolida și mai mult securitatea și suveranitatea energetică a UE, în conformitate cu obiectivul UE privind neutralitatea climatică;

2. consideră:

a) în congruență cu Ministerul Afacerilor Externe, că:

- (i) Foaia de parcurs este integrată în strategia UE de stimulare a competitivității și rezilienței și de accelerare a tranziției către o energie curată, inițiativele Comisiei din 2025 (Busola pentru competitivitate, Pactul pentru o industrie curată, Planul de acțiune privind energia la prețuri accesibile, Strategia privind o uniune a pregătirii pentru situații de criză) recunoscând impactul negativ al importurilor de energie din Rusia asupra securității economice și a competitivității europene; în același timp, reducerea dependenței de combustibilii fosili este de natură să consolideze și mai mult securitatea și suveranitatea energetică a UE, în acord cu obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică;
- (ii) este de remarcat intenția Comisiei de a monitoriza îndeaproape progresele înregistrate în ceea ce privește eliminarea treptată a importurilor de energie din Rusia și de a oferi sprijinul necesar statelor membre în abordarea oricăror provocări cu care s-ar putea confrunta; schimburile periodice de informații în cadrul grupurilor de coordonare și al grupurilor de cooperare regională existente vor oferi posibilitatea efectuării ajustărilor necesare, având în vedere securitatea aprovizionării și evoluțiile dinamice ale pieței;

b) de comun acord cu Ministerul Energiei, că:

- (i) în privința măsurii propuse în pachetul al 18-lea de sancțiuni al UE, referitor la introducerea unei interdicții privind importul de produse rafinate fabricate din țiței rusesc, sunt necesare clarificări asupra modului de aplicare — ce alte documente, în afară de certificatul de origine al produselor rafinate ar putea fi solicitate pentru identificarea exactă a originii țițeiului din care acestea au fost produse, astfel încât să se asigure respectarea unei asemenea sancțiuni;
- (ii) necesitatea survine în contextul în care statele care nu sunt membre UE și nu au nicio obligație să respecte cadrul sancționatoriu aplicat de Uniune împotriva Federației Ruse, întrucât fie au producție proprie, fie importă țiței din mai multe surse, care pot fi și din Federația Rusă, amestecă țițeiul care intră în procesul de rafinare în terminalele de

intrare/depozitare, iar produsele petroliere obținute au astfel certificat de origine al statului în care au fost produse, importul de produse petroliere/motorină din aceste state fiind permis conform cadrului legal al UE și regimului sancționatoriu impus de Comisia Europeană;

3. subliniază:

a) conjugat cu Ministerul Afacerilor Externe, că:

- (i) datorită planificării graduale și coordonate a eliminării combustibililor fosili din Rusia, dar și creșterii capacităților globale de gaz natural lichefiat/GNL, se anticipează un impact redus asupra prețurilor la energie, fapt esențial pentru România;
- (ii) în privința sectorului gazelor naturale, Foaia de parcurs subliniază importanța proiectului Neptun Deep din Marea Neagră, care poziționează România drept un pilon esențial în diversificarea aprovizionării Europei Centrale și de Sud-Est; potrivit documentului, Comisia se va asigura că măsurile de eliminare a importurilor de gaze din Rusia vor fi concepute într-un mod care să reducă la minim impactul economic asupra actorilor de pe piață și să respecte pe deplin dreptul Uniunii și obligațiile care decurg din dreptul internațional;
- (iii) în ceea ce privește petrolul, România dispune deja de o rețea diversificată de aprovizionare;
- (iv) în sectorul nuclear România nu are dependențe de importurile rusești și poate contribui la securizarea lanțurilor de aprovizionare nucleare pentru fabricarea de combustibil și izotopi medicali; Inițiativa European Radioisotope Valley (ERV) este binevenită, România fiind deja implicată în producerea izotopilor medicali importanți la centrala nucleară de la Cernavodă;
- (v) implementarea măsurilor de combatere a „flotelor fantomă” poate aduce beneficii indirecte României, prin creșterea siguranței maritime la Marea Neagră și reducerea riscurilor de mediu;

b) în convergență cu Ministerul Energiei, că:

- (i) România nu are contracte directe de furnizare gaze naturale cu Gazprom;
- (ii) pentru asigurarea necesarului de consum, România importă gaze naturale din direcția Szeged-Arad și prin intermediul punctelor de interconectare din sud, cu Bulgaria, Kardam I-Negru Vodă (Coridorul transbalcanic) și Giurgiu-Ruse;
- (iii) este necesară interpretarea și aplicarea propunerii de Regulament privind eliminarea importurilor de gaze naturale și petrol din Federația Rusă, adoptată de Colegiul comisarilor la data de 17 iunie 2025, de o manieră care să asigure interpretarea și aplicarea în mod unitar în toate statele membre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**referitoare la Comunicarea Comisiei —
Planul de lucru pentru perioada 2025-2030
privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile
și etichetarea energetică — COM (2025) 187 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/789 din 3.09.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. consideră că propunerea reprezintă o inițiativă ambițioasă și necesară în contextul actual al tranziției verzi, având un efect pozitiv în reducerea impactului produselor și al consumului de energie asupra mediului, energiei și climei, dar și în ceea ce privește îmbunătățirea circularității;

2. apreciază că prin extinderea cerințelor de proiectare ecologică la mai multe categorii de produse și prin îmbunătățirea sistemului de etichetare energetică consumatorii sunt mai bine informați, iar producătorii sunt stimulați să inoveze în direcția sustenabilității;

3. susține obiectivul comunicării și încurajarea producției și consumului responsabil.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 8 septembrie 2025.

Nr. 86.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de restituire a TVA pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a)-b¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025, al căror fapt generator de taxă a intervenit anterior datei de 1 august 2025

În temeiul prevederilor art. IV alin. (2) din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, și al prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de restituire a TVA pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a)-b¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025, al căror fapt generator de taxă a intervenit anterior datei de 1 august 2025, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul procedurii din anexă reprezintă trimiteri la Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin unitățile sale subordonate, ia măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul ministrului finanțelor nr. 3.044/2024 pentru aprobarea Procedurii de restituire a TVA aferente achizițiilor de bunuri sau servicii efectuate de entitățile nonprofit și de societățile deținute integral de entitățile nonprofit, pentru care se aplică scutirea de taxă conform art. 294 alin. (5) lit. a)-b¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 12 iulie 2024, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordinul ministrului finanțelor nr. 6.251/2024 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 3.044/2024 pentru aprobarea Procedurii de restituire a TVA aferente achizițiilor de bunuri sau servicii efectuate de entitățile nonprofit și de societățile deținute integral de entitățile nonprofit, pentru care se aplică scutirea de taxă conform art. 294 alin. (5) lit. a)-b¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1018 din 11 octombrie 2024;

c) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, nr. 114/2025 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 3.044/2024 pentru aprobarea Procedurii de restituire a TVA aferente achizițiilor de bunuri sau servicii efectuate de entitățile nonprofit și de societățile deținute integral de entitățile nonprofit, pentru care se aplică scutirea de taxă conform art. 294 alin. (5) lit. a)-b¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 27 ianuarie 2025.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 3 septembrie 2025.

Nr. 1.480.

PROCEDURĂ**de restituire a TVA pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a)-b¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025, al căror fapt generator de taxă a intervenit anterior datei de 1 august 2025**

Art. 1. — Restituirea TVA se efectuează de către organul fiscal competent în a cărui evidență fiscală este înregistrată entitatea nonprofit, respectiv societatea deținută integral de entitatea/entitățile nonprofit, care are dreptul să solicite restituirea.

Art. 2. — În vederea restituirii taxei, entitatea nonprofit, respectiv societatea deținută integral de entitatea/entitățile nonprofit trebuie să depună la organul fiscal competent cereri de restituire a TVA, conform anexei care face parte integrantă din prezenta procedură, însoțite de următoarele documente:

a) un borderou care să cuprindă, în ordine cronologică, pentru fiecare achiziție următoarele informații: denumirea, numărul și data documentului, valoarea fără TVA, valoarea TVA, valoarea inclusiv TVA;

b) copii de pe facturile în care sunt consemnate bunurile și serviciile achiziționate pentru care se solicită restituirea;

c) copii de pe declarațiile vamale de import, în cazul bunurilor importate;

d) copii de pe bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror valoare individuală, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 de euro, la cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal. În situația în care această valoare este depășită, solicitanții trebuie să prezinte copii de pe facturile emise în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

e) documentele din care rezultă că bunurile/serviciile achiziționate pentru care se solicită restituirea TVA sunt destinate unităților spitalicești deținute și exploatate de entitatea nonprofit, respectiv de societatea deținută integral de entitatea/entitățile nonprofit, în cazul în care bunurile/serviciile achiziționate au această destinație;

f) documentele din care rezultă că bunurile/serviciile achiziționate pentru care se solicită restituirea TVA sunt donate/puse gratuit la dispoziția unităților spitalicești din rețeaua publică de stat, respectiv contractul de donație/punere la dispoziție cu titlu gratuit și procesul-verbal de predare-primire, în cazul în care bunurile/serviciile achiziționate au această destinație;

g) declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al entității nonprofit, respectiv al societății deținute integral de entitatea/entitățile nonprofit, din care să rezulte că bunurile prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. b) și b¹) din Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025, sunt destinate în mod normal utilizării în domeniul îngrijirilor de sănătate sau pentru utilizarea de către persoanele cu handicap, bunuri esențiale pentru compensarea și depășirea handicapurilor;

h) declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al societății deținute integral de entitatea/entitățile nonprofit, din care să rezulte îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: nu va schimba destinația de unități spitalicești și atât unitățile spitalicești, cât și părțile sociale deținute de entitățile nonprofit în cadrul societăților care dețin astfel de unități spitalicești nu vor fi înstrăinate către entități private timp de 20 de ani de la data aplicării scutirii de TVA, iar profitul obținut va fi reinvestit pentru dezvoltarea unităților spitalicești în cauză sau pentru prestarea de servicii medicale cu titlu gratuit pentru persoanele defavorizate, stabilite conform procedurilor interne;

i) documente din care rezultă că achizițiile de servicii prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a) și a¹) din Codul fiscal,

în vigoare până la data de 1 august 2025, pentru care se solicită restituirea TVA, efectuate de către entitățile nonprofit, precum și de către societățile deținute integral de acestea, anterior datei de intrare în vigoare a Legii nr. 204/2024 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2024 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, și a căror exigibilitate a intervenit într-un termen de cel mult 5 ani înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 204/2024, cu modificările ulterioare, sunt aferente unor lucrări în curs de execuție de natura investițiilor la unități spitalicești, la data intrării în vigoare a Legii nr. 204/2024, cu modificările ulterioare, iar faptul generator de taxă a intervenit anterior datei de 1 august 2025;

j) documente din care rezultă că achizițiile de servicii prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a) și a¹) din Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025, pentru care se solicită restituirea TVA, efectuate de către entitățile nonprofit, precum și de către societățile deținute integral de acestea, anterior datei de intrare în vigoare a Legii nr. 204/2024, cu modificările ulterioare, și a căror exigibilitate a intervenit într-un termen de cel mult 3 ani înainte de data recepției la terminarea lucrărilor, sunt aferente unor lucrări a căror recepție la terminarea lucrărilor a avut loc cu cel mult 2 ani înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 204/2024, cu modificările ulterioare;

k) documente din care rezultă că achizițiile de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. b) și b¹) din Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025, a căror exigibilitate a intervenit, similar lucrărilor, în termenele prevăzute la art. II alin. (2) lit. a) din Legea nr. 204/2024, cu modificările ulterioare, în vigoare până la data de 1 august 2025, pentru care se solicită restituirea TVA, sunt efectuate de către entitățile nonprofit, precum și de către societățile deținute integral de acestea, anterior datei de intrare în vigoare a Legii nr. 204/2024, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — Entitățile nonprofit, respectiv societățile deținute integral de entitățile nonprofit pot solicita restituirea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a)-b¹) din Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025, al căror fapt generator de taxă a intervenit anterior datei de 1 august 2025, până cel târziu la data de 31 octombrie 2025 inclusiv, astfel:

a) pentru bunuri ce le-au fost livrate sau servicii care au fost prestate în beneficiul lor în cursul lunii pentru care se solicită restituirea, în cazul în care bunurile/serviciile achiziționate sunt destinate unităților spitalicești deținute și exploatate de entitatea nonprofit, respectiv de societatea deținută integral de entitatea/entitățile nonprofit;

b) pentru bunuri ce le-au fost livrate sau servicii care au fost prestate în beneficiul lor până la data de 1 august 2025, care sunt donate/puse gratuit la dispoziția unităților spitalicești din rețeaua publică de stat în cursul lunii pentru care se solicită restituirea, inclusiv în situația în care aceste bunuri sau servicii sunt donate/puse gratuit la dispoziție în perioada 1 august-31 octombrie 2025, în cazul în care bunurile/serviciile achiziționate sunt destinate unităților spitalicești din rețeaua publică de stat.

Art. 4. — Soluționarea cererilor de restituire a TVA se realizează conform procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ANEXĂ
la procedură

Denumirea entității nonprofit/societății deținute integral de entitatea/entitățile nonprofit
Codul de identificare fiscală
Adresa
Telefon
Nr. de înregistrare

CERERE DE RESTITUIRE
a TVA pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a)-b¹)
din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025,
al căror fapt generator de taxă a intervenit anterior datei de 1 august 2025

În conformitate cu prevederile art. 2 din Procedura de restituire a TVA pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a)-b¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare până la data de 1 august 2025, al căror fapt generator de taxă a intervenit anterior datei de 1 august 2025, prin prezenta cerere solicităm restituirea taxei pe valoarea adăugată, în sumă de lei, pentru bunurile/serviciile achiziționate care sunt:

☐ destinate unităților spitalicești deținute și exploatate de entitatea nonprofit/societatea deținută integral de entitatea/entitățile nonprofit, respectiv:

.....
(denumirea și adresa unității spitalicești)

.....
(denumirea și adresa unității spitalicești)

☐ donate/puse gratuit la dispoziția unităților spitalicești din rețeaua publică de stat, respectiv:

.....
(denumirea și adresa unității spitalicești beneficiare)

.....
(denumirea și adresa unității spitalicești beneficiare)

Solicităm restituirea în contul nr., deschis la, sucursala

*Reprezentantul legal al entității nonprofit/
societății deținute integral de entitatea/
entitățile nonprofit,*

.....
(numele și prenumele)

.....
(semnătura)

Data

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 15

din 30 iunie 2025

Dosar nr. 876/1/2025

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Eleni Cristina Marcu	— președintele delegat al Secției penale
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina-Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristina Ardeleanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mircea Mugurel Șelea	— judecător la Secția penală
Mihai-Alexandru Mihalcea	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 876/1/2025 este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 31 alin. (4) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de

conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare („Regulamentul”).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă doamna Elena-Mădălina Ivănescu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 32 din Regulament.

5. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general pentru susținerea recursului în interesul legii, cu referire la soluția propusă prin raportul întocmit în cauză de judecătoria-raportori.

6. Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin solicită admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii în problemele de drept sesizate, conform argumentelor expuse în punctul de vedere formulat în scris, arătând că Ministerul Public apreciază ca fiind în litera și în spiritul legii: prima orientare jurisprudențială, în ceea ce privește prima chestiune de drept supusă dezlegării — calea de atac a recursului se aplică și în materia procedurilor speciale, chiar dacă normele acestei proceduri reglementează căi de atac proprii procedurii respective; cea de-a doua orientare jurisprudențială, în ceea ce privește cea de-a doua chestiune de drept — termenul de exercitare a recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care prima instanță a luat act de renunțarea la judecata unei cereri formulate pe calea unei proceduri speciale este termenul prevăzut pentru calea de atac proprie procedurii speciale respective.

7. Nefiind întrebări pentru reprezentantul procurorului general, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și obiectul recursului în interesul legii

8. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită, prin sesizarea formulată de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu soluționarea recursului în interesul legii ce vizează următoarele probleme de drept:

Calea de atac (apel sau recurs) ce poate fi exercitată împotriva hotărârii judecătorești prin care prima instanță a luat act de renunțarea la judecata unei cereri formulate pe calea unor proceduri speciale reglementate în Codul de procedură civilă sau în legi speciale, ce presupune atacarea hotărârii primei instanțe cu o cale de atac diferită de cea prevăzută de art. 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă.

Termenul de exercitare a căii de atac (durată și moment de început al curgerii acestui termen) împotriva hotărârii judecătorești prin care prima instanță a luat act de renunțarea la judecata unei cereri formulate pe calea unei proceduri speciale ce presupune o cale de atac cu termen de exercitare diferit de cel reglementat de art. 485 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă.

9. Recursul în interesul legii a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție la 22 aprilie 2025, formându-se Dosarul nr. 876/1/2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

10. *Codul de procedură civilă (2010)*, republicat, cu modificările și completările ulterioare („Codul de procedură civilă”)

„Art. 2 — Aplicabilitatea generală a Codului de procedură civilă

(1) Dispozițiile prezentului cod constituie procedura de drept comun în materie civilă.

(2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare.”

„Art. 406 — Renunțarea la judecată

(...) (6) Renunțarea la judecată se constată prin hotărâre supusă recursului, care va fi judecat de instanța ierarhic superioară celei care a luat act de renunțare. Când renunțarea are loc în fața unei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție, hotărârea este definitivă.”

„Art. 485 alin. (1) teza I — Termenul de recurs

(1) Termenul de recurs este de 30 de zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel. (...)”

III. Orientările jurisprudențiale divergente

11. Autorul sesizării a arătat că, în practica judiciară, s-au evidențiat două opinii cu privire la problemele de drept în discuție.

III.1. În ceea ce privește calea de atac

12. Într-o primă orientare jurisprudențială s-a apreciat că recursul este calea de atac împotriva hotărârii judecătorești prin care prima instanță a luat act de renunțarea la judecata unei cereri formulate pe calea unei proceduri speciale ce presupune atacarea hotărârii primei instanțe cu o cale de atac diferită de cea prevăzută de art. 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă.

13. În motivarea acestei opinii s-a reținut că dispozițiile 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă apar ca fiind speciale atât în raport cu prevederile cuprinse în cărțile a V-a și a VI-a ale Codului de procedură civilă, în care sunt reglementate procedura executării silite și diferite proceduri speciale, cât și în raport cu prevederile cuprinse în acte normative speciale, potrivit cărora hotărârea pronunțată de prima instanță poate fi atacată numai cu apel.

14. Potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, sunt aplicabile cu prioritate dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la renunțarea la judecată, astfel încât hotărârea pronunțată de prima instanță este supusă recursului.

15. În acest sens s-a făcut trimitere și la minuta întâlnirii președinților secțiilor civile din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel dedicate aspectelor de practică judiciară neunitară în materie civilă, București, 23-24 septembrie 2024, în care s-a arătat că, în aceste ipoteze, tipul căii de atac este recursul, întrucât art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă constituie o normă juridică cu caracter special, care înlătură de la aplicare atât normele cu caracter general în materia căilor de atac („dreptul comun în materia căilor de

atac”), cât și normele procedurii speciale care reglementează tipul căii de atac proprii procedurii respective („dreptul comun în materia procedurii speciale”).

16. În cea de-a doua orientare jurisprudențială, în aceleași ipoteze, s-a considerat că tipul căii de atac este apelul, aceasta fiind calea de atac ce poate fi exercitată, potrivit legii, împotriva hotărârilor pronunțate în fiecare procedură specială în parte.

17. Orientarea este exemplificată prin hotărâri pronunțate de judecătoria în procedura de emitere a ordinului de protecție, prevăzută de Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată („Legea nr. 217/2003”), și în procedura ordonanței președințiale. Prin aceste hotărâri s-a luat act de renunțarea la judecată, iar în dispozitivul acestora este menționată calea de atac a apelului.

III.2. În ceea ce privește termenul de exercitare a căii de atac (durată și momentul de început al curgerii acestui termen)

18. Într-o primă orientare jurisprudențială s-a apreciat că termenul de exercitare a recursului este cel de drept comun (30 de zile de la comunicare), întrucât instanța nu a procedat la o judecată în fond a cererii, pentru a fi aplicabile termenele speciale în materia procedurilor speciale, prevăzute în considerarea specificului situațiilor litigioase reglementate prin aceste proceduri. De asemenea, textul art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă nu face trimitere la normele procedurii speciale (termenele speciale pentru declararea căii de atac prevăzute de lege pentru anumite materii/proceduri speciale, precum, de exemplu: în materia contenciosului administrativ — termenul de 15 zile, care curge de la comunicare, potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004; în materia suspendării actului administrativ — termenul de 5 zile, care curge de la comunicare, potrivit art. 14 alin. (4) teza a II-a din Legea nr. 554/2004; în materia ordonanței președințiale — termenul de 5 zile, care curge potrivit distincțiilor indicate în cuprinsul art. 1.000 alin. (1) din Codul de procedură civilă; în procedura de evacuare — termenul de 5 zile, care curge potrivit distincțiilor prevăzute de art. 1.042 alin. (5) din Codul de procedură civilă; termenul de 5 zile în care poate fi atacată hotărârea dată cu privire la validarea popririi, potrivit art. 791 din Codul de procedură civilă etc.) și nici nu stabilește un termen în interiorul căruia trebuie exercitat recursul, astfel încât acesta se completează cu dispozițiile de drept comun în materie de recurs, respectiv cu art. 485 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

19. În cea de-a doua orientare jurisprudențială s-a considerat că termenul de exercitare a recursului este termenul special în materia procedurilor speciale respective.

IV. Opinia titularului sesizării

20. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție invocă existența unor soluții divergente în practica instanțelor judecătorești, arătând că, în aprecierea sa: (i) în legătură cu prima chestiune de drept ce formează obiectul prezentei sesizări, prima orientare jurisprudențială este în acord cu litera și spiritul legii; (ii) referitor la cea de-a doua chestiune de drept, cea de-a doua orientare jurisprudențială este în acord cu litera și spiritul legii.

În ceea ce privește prima chestiune de drept

21. Dispozițiile art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă au caracterul unor norme speciale, aplicabile cu prioritate față de soluțiile normative conținute în titlul II — „Căile de atac” din cartea a II-a — „Procedura contencioasă” a Codului de procedură civilă.

22. Totodată, derogarea de la dispozițiile cuprinse în titlul II — „Căile de atac” din cartea a II-a — „Procedura contencioasă” a Codului de procedură civilă, pe baza căreia este configurată arhitectura căilor de atac în procesul civil — apelul fiind calea de

atac ordinară, de reformare, devolutivă, suspensivă de executare și comună, ce poate fi exercitată împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță, recursul constituind o cale de atac extraordinară, de reformare, nedevolutivă, ce poate fi exercitată, de regulă, împotriva hotărârilor date în apel —, este de strictă interpretare și aplicare, doar în privința incidentului procedural al renunțării la judecată.

23. În cazul reglementat de art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă ne aflăm într-o situație expres prevăzută de lege, în care hotărârea pronunțată în primă instanță, pe baza actului de dispoziție al părții, este supusă doar recursului la instanța ierarhic superioară.

24. Dată fiind plasarea lor în cartea a II-a a Codului de procedură civilă — „Procedura contencioasă”, titlul I — „Procedura în fața primei instanțe”, dispozițiile art. 406 alin. (6) sunt aplicabile cu titlu de drept comun și în privința cererilor și contestațiilor adresate instanței de executare, precum și diferitelor proceduri speciale reglementate în cartea a VI-a a Codului de procedură civilă, sub rezerva evidentă ca, pentru aceste proceduri, să nu existe o normă specială prin care să se prevadă o altă cale de atac pentru hotărârea pronunțată pe baza aceluiași incident procedural.

25. De asemenea, în virtutea dispozițiilor art. 2 din Codul de procedură civilă, care stabilesc vocația acestui act normativ, de a constitui procedura de drept comun în materie civilă, precum și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu conțin dispoziții contrare, prevederile art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă devin aplicabile, cu titlu de regulă generală (drept procesual comun) în materie civilă, și în procedurile reglementate prin acte normative speciale sau în materii speciale, care nu conțin o reglementare diferită, în privința căii de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii pe care prima instanță o pronunță în temeiul aceluiași incident procedural.

26. Vocația Codului de procedură civilă de a reprezenta dreptul comun pentru proceduri reglementate prin legi speciale este recunoscută și prin dispoziții finale cuprinse în unele dintre aceste acte normative [de exemplu, art. 275 din titlul XII — „Jurisdicția muncii” al Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 53/2003” sau „Codul muncii”)], care dau expresie adagiului *generalia specialibus non derogant*. În unele situații, completarea cu legea generală de procedură civilă se realizează nuanțat, în măsura în care aplicarea legii generale este compatibilă cu reglementarea specială [de exemplu, art. 342 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 85/2014”); art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 554/2004”)].

27. Dispozițiile cuprinse în actele normative speciale, care preiau paradigma căilor de atac din sistemul Codului de procedură civilă, indicând apelul drept cale de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii prin care prima instanță soluționează cererea de chemare în judecată, au caracterul unor norme generale inserate într-o lege specială și pot fi înlăturate de la aplicare, în ceea ce privește tipul căii de atac, în considerarea caracterului special al dispozițiilor art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă și a regulii de interpretare *specialia generalibus derogant*.

28. Astfel, în situațiile în care calea de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în considerarea unui incident procedural cunoaște o reglementare specială în Codul de procedură civilă, diferită față de dispozițiile art. 466 și 483 din titlul II — „Căile de atac”, calea de atac respectivă se va aplica indiferent de procedura în care se va pronunța hotărârea.

29. Cu alte cuvinte, dispozițiile art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă reglementează o cale de atac specială în raport cu calea de atac generală reglementată în procedurile speciale.

30. Autorul sesizării apreciază astfel că art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă constituie o normă juridică cu caracter special, care înlătură de la aplicare atât normele cu caracter general din materia căilor de atac (dreptul comun în materia căilor de atac), cât și normele procedurii speciale care reglementează tipul căii de atac proprii procedurii respective (dreptul comun în materia procedurii speciale).

31. În consecință, având în vedere caracterul de normă specială al prevederilor art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă, calea de atac a recursului se aplică și în materia procedurilor speciale, chiar dacă normele procedurii speciale reglementează căi de atac proprii procedurii respective.

În ceea ce privește cea de-a doua chestiune de drept

32. În situația în care renunțarea la judecată intervine într-o procedură specială sunt incidente normele juridice aplicabile procedurii speciale respective, întrucât renunțarea la judecată este un incident procedural, ceea ce înseamnă că urmează regimul juridic al cererii principale. Doar în situația în care nu este reglementat niciun termen special sau moment de început al acestuia, derogatoriu de la dreptul comun, sunt aplicabile dispozițiile generale, conținute de art. 485 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

33. Această interpretare are în vedere necesitatea respectării specificului și scopului procedurilor speciale, respectiv soluționarea cauzelor cu celeritate și protejarea intereselor specifice.

34. Procedurile speciale conțin norme derogatorii de la dreptul comun, create cu scopul de a asigura soluționarea cu celeritate a anumitor cauze. Or, aplicarea termenului general pentru exercitarea căii de atac, chiar și în privința unui incident procedural, ar contraveni finalității pentru care au fost instituite respectivele proceduri speciale, caracterizate prin urgență.

35. Împrejurarea că incidentul procedural se ivește în cadrul procedurilor speciale nu înlătură regimul juridic de soluționare a cererii de renunțare la judecată cu celeritate, iar o soluție contrară ar contraveni scopului pentru care legiuitorul a reglementat procedurile speciale.

36. Termenele prevăzute în textele legale care reglementează căile de atac în cadrul procedurilor speciale relevă urgența în judecarea acestora, ceea ce consacră principiul celerității în soluționarea acestor cauze.

37. În susținerea acestei concluzii este și interpretarea teleologică a normei, în sensul că, dacă pentru promovarea căii de atac împotriva hotărârii de renunțare la judecată, pronunțată într-o procedură specială, s-ar aplica termenul general, prevăzut de Codul de procedură civilă, părțile ar beneficia de un termen mai mare decât cel de care ar beneficia în situația în care prin hotărârea pronunțată s-ar soluționa litigiul dintre ele (în ipoteza în care norma specială reglementează un termen mai scurt), ceea ce nu ar avea o susținere logică și nici nu ar corespunde scopului pentru care legiuitorul a instituit un termen pentru exercitarea căii de atac mai scurt decât termenul de drept comun.

38. În concluzie, termenul de exercitare a recursului împotriva hotărârii judecătorești, prin care prima instanță a luat act de renunțarea la judecata unei cereri formulate pe calea unei proceduri speciale, nu poate fi decât termenul prevăzut pentru calea de atac proprie procedurii speciale respective, având în vedere că normele juridice aplicabile procedurii speciale derogă de la normele generale, iar derogarea a avut ca rațiune

soluționarea cauzei în regim de urgență, inclusiv prin reglementarea unor termene de exercitare a căilor de atac mult mai scurte decât cele din dreptul comun.

V. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

39. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii judiciare cu privire la problemele de drept ce formează obiectul prezentului recurs în interesul legii.

VI. Jurisprudența Curții Constituționale

40. Curtea Constituțională a stabilit, în jurisprudența sa constantă, că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituția României, republicată („Constituția”), stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competență exclusivă a legiuitorului. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza în formele și în modalitățile instituite de lege (*Decizia Plenului Curții Constituționale a României nr. 1 din 8 februarie 1994*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994; *deciziile nr. 1.100 din 8 septembrie 2011*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 11 noiembrie 2011, și *nr. 123 din 16 februarie 2006*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 22 martie 2006).

41. De asemenea, s-a reținut în jurisprudența instanței de contencios constituțional că o hotărâre judecătorească nu poate fi atacată pe alte căi decât cele expres prevăzute de lege, iar, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege, iar împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. În virtutea acestui mandat, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatorii, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea acelorași categorii de drepturi sau în îndeplinirea acelorași categorii de obligații. Legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca modalitate de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile instituite de lege (*deciziile nr. 447 din 15 octombrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 26 martie 2025, paragrafele 28-29; *nr. 673 din 31 octombrie 2017*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 31 ianuarie 2018, paragrafele 21-30; *nr. 833 din 3 decembrie 2015*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 15 martie 2016; *nr. 731 din 29 octombrie 2015*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 22 decembrie 2015).

42. În cadrul considerentelor *Deciziei Curții Constituționale nr. 159 din 26 martie 2019*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 30 mai 2019, paragraful 25, s-a arătat că reglementarea termenelor speciale, diferite de cele prevăzute în dreptul comun pentru exercitarea căilor de atac, intră în marja de apreciere a legiuitorului, care poate reglementa prin norme speciale de procedură, adoptate în considerarea unor situații deosebite, în scopul eficientizării procedurilor instituite prin lege și al asigurării celerității acestor proceduri.

VII. Opinia judecătorilor-raportori

43. Prin raportul întocmit de judecătorii-raportori desemnați, conform art. 516 alin. (5) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 406 alin. (6) teza I și ale art. 485 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă, *calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii judecătorești prin care prima instanță a luat act de*

renunțarea la judecata unei cereri formulate pe calea unor proceduri speciale reglementate în Codul de procedură civilă sau în legi speciale este recursul, iar termenul de exercitare a recursului (durată și momentul de început al curgerii acestui termen) este termenul special din materia procedurilor speciale respective.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

VIII.1. Admisibilitatea recursului în interesul legii

44. Verificarea regularității investiției Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analiza condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, în conformitate cu dispozițiile art. 514 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”, precum și cu cele ale art. 515 din același cod, care prevăd că „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”.

45. Analiza implică verificarea cerințelor de admisibilitate în ceea ce privește titularul dreptului, obiectul, în sensul că acestea trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, precum și sub aspectul cerinței de ordin formal prevăzute de dispozițiile art. 515 din același act normativ.

46. Sub aspectul titularului dreptului de a formula recursul în interesul legii, condiția este îndeplinită, întrucât autorul sesizării, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se regăsește printre titularii dreptului de sesizare prevăzuți de art. 514 din Codul de procedură civilă.

47. Sub aspectul obiectului recursului în interesul legii, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, respectiv să privească o problemă de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești, cerința de admisibilitate trebuie analizată din perspectiva scopului reglementării mecanismului de unificare, întrucât finalitatea acestei instituții juridice o constituie asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, astfel cum prevăd și dispozițiile art. 126 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale”.

48. Admisibilitatea recursului în interesul legii presupune ca problema de drept supusă dezbaterii să fi generat o practică judiciară neunitară.

49. Condiția este îndeplinită, prin sesizare fiind indicată o problemă de drept rezultată din interpretarea și aplicarea diferită a unor dispoziții dintr-un act normativ, respectiv art. 406 alin. (6) teza I și art. 485 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă, referitoare la calea de atac (apel sau recurs) ce poate fi exercitată împotriva hotărârii judecătorești prin care prima instanță a luat act de renunțarea la judecata unei cereri formulate pe calea unor proceduri speciale reglementate în Codul de procedură civilă sau în legi speciale și la termenul de exercitare a căii de atac (durată și moment de început al curgerii acestui termen) împotriva hotărârii judecătorești prin care prima instanță a luat act de renunțarea la judecata unei cereri formulate pe calea unei proceduri speciale.

50. Sub aspectul cerinței de ordin formal prevăzute de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, dovada că problema de drept care formează obiectul sesizării a fost

soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii, condiția de admisibilitate este îndeplinită, având în vedere jurisprudența anexată sesizării, hotărâri judecătorești definitive prin care s-au dat dezlegări diferite problemei de drept, reflectate în cele două opinii jurisprudențiale anterior menționate.

VIII.2. *Analiza problemelor de drept soluționate în mod neunitar de instanțele judecătorești*

51. În privința primei probleme de drept care a primit rezolvări diferite din partea instanțelor, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că aceasta vizează calea de atac care poate fi exercitată împotriva hotărârii judecătorești prin care prima instanță a luat act de renunțarea la judecata unei cereri formulate pe calea unor proceduri speciale prevăzute de Codul de procedură civilă sau în legi speciale, ce presupune atacarea hotărârii primei instanțe cu o cale de atac diferită de cea prevăzută de art. 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă.

52. Înalta Curte de Casație și Justiție reține ca fiind în litera și spiritul legii prima orientare jurisprudențială, redată la paragrafele 12-15, conform căreia recursul este calea de atac ce poate fi formulată în cazul validării actului de dispoziție al renunțării la judecată în aplicarea prevederilor art. 406 din Codul de procedură civilă.

53. Procesul civil pornește la inițiativa reclamantului, care fixează prin actul de sesizare obiectul și limitele procesului, iar asupra acestuia, în condițiile legii, reclamantul are un drept de dispoziție, reglementat prin prevederile art. 9 din Codul de procedură civilă și manifestat inclusiv prin posibilitatea ca, potrivit art. 406 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, care constituie sediul materiei, să renunțe la judecată, în tot sau în parte, fie verbal, în ședința de judecată, fie prin cerere scrisă, personal sau prin mandatar cu procură specială.

54. În măsura în care o astfel de opțiune este dedusă judecății, după cum dispune art. 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă, renunțarea la judecată se constată printr-o hotărâre supusă recursului, care va fi judecat de instanța ierarhic superioară celei care a luat act de renunțare.

55. Pentru a statua în concret asupra căii de atac ce poate fi exercitată (apel sau recurs), este necesar a lămuri raportul dintre norma specială conținută în art. 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă, plasată în cartea a II-a — „Procedura contencioasă”, titlul I — „Procedura în fața primei instanțe”, capitolul III — „Unele incidente procedurale”, și alte norme speciale reglementate în Codul de procedură civilă fie în cartea a V-a — „Despre executarea silită”, fie în cartea a VI-a — „Proceduri speciale” ori în legi speciale, care prevăd că hotărârile pronunțate în primă instanță sunt supuse apelului/numai apelului.

56. Astfel, dată fiind topografia textelor, se constată că dispozițiile art. 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă sunt aplicabile și în privința procedurilor speciale, în lipsa unor prevederi speciale contrare.

57. Indicându-se, în mod expres, în dispozițiile art. 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă că hotărârea este supusă recursului, fără a se face vreo distincție în raport cu tipul de litigiu dedus judecății ori cu hotărârea ce urmează a se pronunța în cauză — susceptibilă doar de apel sau doar de recurs, respectiv atât de apel, cât și de recurs, rezultă că norma legală examinată vizează toate ipotezele.

58. Prin această normă cu caracter special s-a instituit, în privința căii de atac de care este susceptibilă hotărârea prin care se constată, în cursul judecății, intervenirea acestui incident procedural, o derogare de la principiul *accessorium sequitur principale*, astfel încât hotărârea prin care prima instanță ia act

de renunțarea la judecată va fi supusă doar recursului, chiar dacă hotărârea asupra fondului ar fi susceptibilă de apel.

59. De altfel, plecând de la premisa că, dacă se ia act de renunțarea la judecata în fața primei instanțe, ar fi vorba despre o hotărâre supusă apelului, se observă că art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă derogă de la art. 466 alin. (1) din același cod, text de lege care prevede că „Hotărârile pronunțate în primă instanță pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede în mod expres altfel”.

60. În plus, dispozițiile art. 2 din Codul de procedură civilă stabilesc vocația acestui act normativ de a constitui procedura de drept comun în materie civilă, precum și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu conțin dispoziții contrare, prevederile art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă devenind aplicabile, cu titlu de regulă generală (drept procesual comun), în materie civilă și în procedurile speciale reglementate prin acte normative care nu conțin o reglementare diferită în materia căilor de atac care pot fi exercitate.

61. În literatura de specialitate s-a arătat că legile care reglementează alte materii, cum ar fi materia administrativă, contravențională, contenciosul electoral etc., chiar dacă reprezintă dreptul comun pentru materiile respective, cât privește normele de drept procesual pe care le conțin, constituie legi speciale față de Codul de procedură civilă, astfel încât, în materie de procedură, aceste legi speciale se vor aplica doar în cazurile pe care le reglementează, fiind de strictă interpretare și aplicare, iar acolo unde nu dispun, se vor completa cu prevederile Codului de procedură civilă.

62. Prin urmare, dispozițiile cuprinse în actele normative speciale care indică apelul drept cale de atac care poate fi exercitată împotriva hotărârii prin care prima instanță soluționează cererea de chemare în judecată au caracterul unor norme generale inserate într-o lege specială, iar acestea vor fi înlăturate de la aplicare, în ceea ce privește tipul căii de atac, în considerarea caracterului special al dispozițiilor art. 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă și a regulii de interpretare *specialia generalibus derogant*.

63. În consecință, având în vedere caracterul de normă specială al prevederilor de mai sus, calea de atac a recursului se aplică și în materia procedurilor speciale, chiar dacă normele prin care sunt instituite respectivele proceduri reglementează căi de atac proprii procedurii respective.

64. Referitor la cea de-a doua chestiune de drept în raport cu care se invocă existența unor soluții divergente în practica instanțelor judecătorești, cât privește termenul de exercitare a căii de atac (durată și momentul de început al curgerii acestui termen), Înalta Curte de Casație și Justiție reține că acesta este termenul prevăzut pentru calea de atac proprie procedurii speciale respective.

65. Se constată că art. 406 alin. (6) din Codul de procedură civilă nu prevede decât tipul căii de atac (recurs), iar nu și durata termenului de exercitare a acestui termen și nici momentul de început al curgerii sale.

66. Ca atare, astfel cum s-a reținut anterior, tipul căii de atac, în cazul dat, este recursul, întrucât art. 406 alin. (6) teza I din Codul de procedură civilă constituie o normă juridică cu caracter special, care înlătură de la aplicare atât normele cu caracter general din materia căilor de atac (dreptul comun în materia căilor de atac), cât și normele procedurii speciale care reglementează tipul căii de atac proprii procedurii respective (dreptul comun în materia procedurii speciale).

67. Lacuna de reglementare în această privință și prezența unui concurs de norme juridice ridică o problemă de identificare a termenului pentru declararea căii de atac, în sensul de a se stabili dacă acest termen este cel de drept comun, prevăzut de

art. 485 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă, sau dacă sunt aplicabile termenele speciale instituite pentru proceduri și/sau în materii speciale și care, în considerarea unor situații specifice, derogă de la dreptul comun, sub aspectul duratei sau/și al momentului de la care aceste termene încep să curgă.

68. Cât privește durata termenului și momentul de început al curgerii acestuia, regimul juridic al renunțării la judecată se impune a fi completat cu normele juridice aplicabile materiei căreia îi aparține litigiul, reprezentând „dreptul comun în materia procedurii speciale”, întrucât aceasta are natura juridică a unui incident procedural care are ca efect finalizarea procedurii.

69. Numai în măsura în care normele procedurii speciale nu ar reglementa aspectele în discuție, acestea s-ar completa, la rândul lor, cu regula generală în materia căilor de atac, instituită prin art. 485 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

70. „Dreptul comun” în situația mai sus menționată este, așadar, reprezentat de normele care reglementează procedura specială [de exemplu, de normele procedurii ordonanței președințiale, care, în cuprinsul art. 1.000 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevăd un termen de exercitare a căii de atac cu durata de 5 zile de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare], iar nu de normele generale care reglementează termenul de exercitare a recursului în procedură contencioasă [30 de zile de la comunicare, potrivit art. 485 alin. (1) din Codul de procedură civilă].

71. De altfel, regimul juridic al incidentului procedural, în lipsă de dispoziții legale speciale, urmează regimul juridic al fondului cererii în soluționarea căreia s-a ivit respectivul incident.

72. Normele juridice aplicabile unei proceduri speciale derogă, ele însele, de la normele generale, iar o atare derogare

a avut ca rațiune a instituirii sale, de regulă, urgența de soluționare a cauzei ce reclamă inclusiv termene de exercitare a căilor de atac mult mai scurte decât cele din dreptul comun.

73. Aplicarea unui termen de recurs de 30 de zile de la comunicare pentru cenzurarea acestei soluții nu concordă cu intenția legiuitorului de a conferi, în cadrul procedurii speciale respective, urgență sporită în soluționarea cererii și, mai mult, în anumite situații, poate prezenta riscuri în planul derulării raporturilor dintre subiectele de drept, riscuri avute în vedere de legiuitor la momentul reglementării procedurii speciale [de exemplu, în materia ordinului de protecție, potrivit art. 45 alin. (1) din Legea nr. 217/2003, termenul de exercitare a căii de atac este de 3 zile de la pronunțare sau comunicare, după caz, sau materia contenciosului administrativ, în care termenul de recurs este de 15 zile de la comunicare].

74. Procedurile speciale conțin norme derogatorii de la dreptul comun, create cu scopul de a asigura soluționarea cu celeritate a anumitor cauze; or, aplicarea termenului general pentru exercitarea căii de atac în aceasta materie ar contraveni finalității pentru care au fost instituite respectivele proceduri speciale.

75. Ca atare, nu se impun a fi valorificate, în situația renunțării la judecată, argumentele care justifică existența unui termen de recurs de drept comun, stabilit potrivit art. 485 alin. (1) din Codul de procedură civilă, așadar, nu este justificată necesitatea de a fi supusă controlului instanței superioare o prelungire a duratei procedurii de natură a afecta termenul rezonabil de soluționare a cauzei, componentă a dreptului la un proces echitabil.

76. Pentru considerentele expuse, fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, în temeiul dispozițiilor art. 517 alin. (1) din același cod,

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 406 alin. (6) teza I și ale art. 485 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă, stabilește următoarele:

Calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii judecătorești prin care prima instanță ia act de renunțarea la judecata unei cereri formulate în cadrul procedurilor speciale reglementate de Codul de procedură civilă sau de legi speciale este recursul.

Termenul de exercitare a recursului este termenul special din materia procedurilor speciale respective.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 iunie 2025.

Pentru judecător **CORINA-ALINA CORBU**,
președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție
la data pronunțării hotărârii, eliberat din funcție prin
pensionare, semnează președintele în funcție,
judecător **LIA SAVONEA**

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.080	850	310
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.650		340
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.480		500
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.050		120
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.190		385
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.895		360
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.345		130

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	165	410	980	2.150	665	1.660	4.150	9.960	21.905
ExpertMO	120	300	745	1.780	3.920	1.175	2.930	7.325	17.575	38.660

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	195	490	1.175	2.575	765	1.915	4.780	11.475	25.240
ExpertMO	145	360	900	2.150	4.720	1.425	3.560	8.900	21.355	46.980

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	145 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

